

som ere fremsatte, staa uimodsagte. Naar det, at Folkethinget paany har sendt Forslaget herind i den samme Skikkelse som den, hvori det tidligere er forkastet i dette Thing, skulde være et aldeles bestemt Bevis paa, at Folkethinget vilde fastholde dette Forslag uforandret, tror jeg bl. N., at de Bemærkninger fra Folkethingets Finantsudvalgs Ordførere, som ere blevne fremhævede, maa give tilkjende, at det er Thingets Hensigt om muligt at undgaa et Provisorium, om muligt at forsøge endnu en Gang at faae tilveiebragt en Overenskomst om en ordinær Finantslov. Fællesudvalget har jo ikke havt grumme mange Dage at arbejde i. Det er mig ikke bekendt, hvor store Uoverensstemmelser der endnu er til Stede mellem Fællesudvalgets Medlemmer, men efter hvad der har været offentligt udtalt, er der i alt Fald stet Tilnærmelser, og hvorvidt disse Tilnærmelser kunde føre til et muligt heldigt Resultat, det veed man dog ikke. Men afbrydes nu denne Behandling saa brat som tilsigtet af den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kredts, er det mig et aldeles utvivlsomt Kjendtegn paa, at der ikke er Udset til en Overenskomst, jeg kunde næsten tilføie, at det er mig et bestemt Vidnesbyrd om, at den ærede Landsthingsmand hermed i Grunden saa godt som faktisk har affluttet Fællesudvalgets Arbejde. Naar man staa overfor et saa betydeligt Vendepunkt i vort politiske Liv som det for anden Gang at komme ud i Provisoriet, forekommer det mig, at der er den største Grund til ikke at lade noget som helst Middel til Overenskomst uforsøgt, og Folkethinget har her efter mit Begreb gjort et Forsøg paa en Tilnærmelse (Stærkt Modsigelse). Ja, de Herrer sige nei, men jeg vil dog tillade mig at forlene, at hvis Folkethinget nu havde givet Forslaget en anden Affattelse, havde det jo, jeg kan næsten sige, i Grunden fraveget sit Standpunkt, som jeg mener, at det med fuldstændig Ret har staaet paa, idet det hidtil har holdt paa den sædvansmæssige Affattelse af den midlertidige Finantslov. Den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kredts var maaste selv til Stede i det andet Thing, da et æret Medlem der oplæste Ytringer af Conseilspræsidenten for nogle Aar tilbage, hvori han ganske bestemt hævdede, at den Affattelse, som

den tidlertidige Lov havde i den gamle Skikkelse, var han godt kjendt med, og den kunde bruges. Jeg skal ikke forbyde mig i nogen af de Ytringer, der fremkom fra den ærede Conseilspræsident, men for mig staa det klart, at der er gjort Forsøg paa at tilveiebringe Overenskomst i det sidste Øieblik, og skal Forslaget her forkastes, saa er jeg ikke i Tvivl om, at det vil blive opgjætt i Befolkningen som endnu et yderligere Bevis til de ikke faa, vi have for, at der her i Thinget er hos Enkelte i alt Fald en Tilbøielighed til at komme ud i det samme Num. Hvilke Følger det vil have, er der Ingen af os, der veed, og jeg har derfor følt det som en Pligt endnu en Gang at henvende et Ord til det ærede Things Medlemmer, idet jeg tror, at, hvad man kan gjøre for at afværge Tilstande, hvorom Ingen veed, hvor de føre hen, bør gjøres, inden det er for sent. Det ærede Medlem fra 5te Kredts (Orenbøll) mente ogsaa, at der ikke var nogen alvorlig Bestræbelse til Stede hos det andet Thing for at opnaa en Overenskomst. Som jeg har nævnt, mener jeg det Modsatte. Jeg mener, at det i det andet Thing er givet til Kjende, at Villien er til Stede for at finde en Form, der ikke vil blive Ordryden af, hvad der her foreligger, en Form, der kan være god nok for en kort Tid. Desværre har jeg ikke noget Haab om, at det Forsøg vil blive gjort, men jeg kan kun atter og atter gjentage, at jeg er stærkt tilbøielig til at tro, at den Dom vil blive fældet ude i Befolkningen, at det Skridt, der nu rimeligvis vil blive gjort, nemlig en provisorisk Finantslov, at der, siger jeg, i Grunden har været en Tilbøielighed til Stede dertil i længere Tid, der nu skal gaa i Opfyldelse. Jeg beklager, at vi skulle staa med en saa ubehagelig nærliggende Mulighed for Die, men jeg gjentager, at skulle vi have en politisk Konflikt, nu i Herrrens Navn, saa lad os tage den. Jeg tror ikke, at Folket er uberebt derpaa, det vil modtage den med den No og Koldblødigheid, som er nødvendig, men ogsaa vide at hævde sit Standpunkt paa bedste Maade.

Conseilspræsidenten (Estrup): Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at den Gang jeg, som den sidste ærede Taler